პროლეტარელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მუშრომელთა დეპუტატების საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУзии и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ოთხშაბათი, 1 ოქტომბერი, 1947 წ. № 196 (7980). ფასი 20 კაპ.

დღეს გაზეთში:

მარქსიზმ-ლენინიზმის ძირითად ცოდნათა ენციკლოპედია. მოწონაე (1-ლი გვერდი).

ვალდებულებათა შესრულება (1-ლი გვერდი).

წარმატებით ჩავატაროთ მორიგი გაწვევა საფაბრიკო-საქარხნო სწავლების სკოლებში (1-ლი გვერდი).

ჟ. ანთაძე — დიდი ოქტომბრის გზაზე (მე-2 გვერდი).

შ. კოჩლაძე — პარტიული ხელმძღვანელობა ეკონომიკურ საკითხებზე (მე-2 გვერდი).

საბერძნეთში უცხოელთა ინტერვენციის წინააღმდეგ — კ. ს. გრომიკოს სიტყვა ბერძნული ანსამბლის კონცერტზე 1947 წლის 27 სექტემბერს (მე-3 და მე-4 გვერდი).

უცხოეთის ამბები — დეპეშები (მე-4 გვერდი).

მარქსიზმ-ლენინიზმის ძირითად ცოდნათა ენციკლოპედია

შესრულდა 9 წელი ბოლშევიზმის ისტორიის სტალინური სახელმძღვანელოს—„საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ გამოსვლის დღიდან, ამ წიგნის გამოსვლა უდიდესი მოვლენა იყო ჩვენი პარტიის იდეურ ცხოვრებაში. პარტიის ისტორიის მოკლე კურსის გამოსვლით პარტიამ, მოეკლა საბჭოთა ხალხმა მიიღო მძლავრი თეორიული იარაღი, მარქსიზმ-ლენინიზმის ძირითად ცოდნათა ენციკლოპედია, რომელშიც მეცნიერულად განზოგადებულია ბოლშევიკური პარტიის განვითარების გამოცდილებანი.

მარქსიზმის ისტორიის მთელ მანძილზე ჯერ არ ყოფილა ისეთი წიგნი, რომელსაც ესოდენ ფართო გავრცელება მიეღოს, როგორიც „საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსმა“ მიიღო. იგი ათობით მილიონი საბჭოთა ადამიანის განუყოფელ, სამაგიდო წიგნად იქცა.

ძველ, 1938 წლამდე გამოცემულ ისტორიის სახელმძღვანელოებში დაშვებული იყო არევდარევა პარტიის ისტორიისა და თეორიის ძირითადი საკითხების განმარტებისა, ნაირ არამეცნიერული ტალახებად ყოფილნ. ამ წიგნებში პარტიის ისტორიას მათი ავტორები განიხილავდნენ ჩვენი ქვეყნის ისტორიისაგან, მის ეკონომიურ და პოლიტიკურ მდგომარეობისაგან მოწყვეტით, მათთან დაკავშირებლად. ამიტომ გასაკვირველი არ იყო, რომ ეს წიგნები იყო „არა როგორც ისტორია, არამედ როგორც მსოფლიო და გაუგებარი მითხრობა წარსულ საქმეებზე“ (სტალინი). მარქსიზმ-ლენინიზმის დიად იდეებზე პარტიის რიგების ალზრდის ამოცანა გადავრთა ყურნებდა საკითხს; ბოლშევიზმის მეცნიერული ისტორიის შექმნისათვის, ისეთი სახელმძღვანელოს შექმნისათვის, რომელიც მოგვცემდა პარტიის ისტორიისა და თეორიის საკითხების ღრმა მეცნიერულ განმარტებას, დაეხმარებოდა ჩვენს კადრებს სწორად შეეცნოთ საზოგადოების განვითარებისა და პოლიტიკური ბრძოლის კანონები.

პარტიის ისტორიის ასეთი სახელმძღვანელო შექმნა დიდი სტალინის გეგმაშ.

ჯერ კიდევ ამ წიგნის გამოცემამდე, პროფაგანდისტთა თათბირზე 1938 წელს, ამხანაგი სტალინი მიგვითითებდა, რომ ჭქმნილიყო რა „საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსს“, პარტიის ეკონომიკურ კომიტეტი მიზნად ისახავდა—მიეცა ჩვენი კადრებისათვის ისეთი მეცნიერი იდეური იარაღი, რომელიც დაეხმარებოდა მათ სოციალისტური ეკონომიკის განვითარების კანონების გაგებაში, ჩვენი დიდი საქმის ისტორიული უძლეველობის გაგებაში, მომამზადებდა და გამოაწრთობდა პარტიულ, სამეცნიერო, პროფესიონალურ და კომკავშირულ კადრებს, მთელ საბჭოთა ხალხს იმ საფრთხისთან საბრძოლველად, რაც მეორე მსოფლიო ომის წინ ჩვენს ქვეყანას ემუქრებოდა.

დიდი სტალინის მიერ შექმნილი „საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“ არის სწორედ ისეთი წიგნი, რომელიც აიარაღებს ჩვენს კადრებს მარქსიზმ-ლენინიზმის ამ საბრძნოთ, ბრძოლა საბჭოთა ადამიანებს ბოლშევიკური პარტიის მიერ გაჭედილი ისტორიული გზის ძირითადი ეტაპების ცოდნით, იგი, უწინარეს ყოვლისა, გვასწავლის იმას, რომ ახალი ტიპის პარტიის, ლენინ-სტალინის დიადი პარტიის ხელმძღვანელობის გარეშე ფეოდალ კი ზედაეკი ინნეიროდა ეუსეთში ინტერიალიზმის დამობაზე, პროლეტარიატს დიქტატურის ზოპიტებაზე, ვინაიდან სწორედ ბოლშევიკური პარტია არის მსოფლიოში ისეთი პარტია, რომელიც „თავისუფალია ოპორტუნიზმისაგან, ეკონომიზმისა ეშმაკნმბებლებისა და კაპიტულანტების მიმართ, რევოლუციური ბურუაზიისა და მისი სახელმწიფო ხელისუფლების მიმართ“; რომ სწორედ მას შესწევდა უნარი მოემზადებინა პროლეტარიატი ბურუაზიის წინააღმდეგ გადამწყვეტი ბრძოლისათვის და მოეწყო პროლეტარული რევოლუციის გამარჯვება.

პარტიის ისტორიის სტალინური სახელმძღვანელო „ეფუძნება ბოლშევიზმის ისტორიის ფუნდამენტურ ფაქტებს, ...

ᲓᲘᲓᲘ ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲠᲘᲡ ᲒᲖᲐᲖᲔ

30 წლის წინათ, 1917 წლის 17 (30) სექტემბრის გაზეთ „რაბოჩი პუტში“ გამოქვეყნდა ამხანაგ სტალინის ცნობილი სტატია: „მთელი ძალაუფლება საბჭოებს“. სამი დღით ადრე ვ. ი. ლენინმა ცენტრალური კომიტეტს მისწერა წერილი „მთელი ძალაუფლება საბჭოებს“. ამ წერილებში დიდი ბელადები ოქტომბრის სოციალისტიური რევოლუციის მოშზადების პერიოდში პარტიის აძლეოდნენ ნათელ მითითებებს ტაქტიკის ძირითად საკითხებზე — დროებითი მთავრობის წინააღმდეგ იერიშის ორგანიზაციისა და შეიარაღებული აჯანყების გზით მუშათა და ჯარისაკაცთა დეპუტატების საბჭოებისათვის ძალაუფლების გადაცემის შესახებ.

ლენინგენმა „მთელი ძალაუფლება საბჭოებს“, როგორც ამხანაგი სტალინი გვაცნევთ, თავისი განვითარების თვალსაზრისით ორი სტადია განვლო, პირველი — ივლისის ამბებამდე, როდესაც საქმე გვქონდა ორგელისუფლებისთვისთან, ხოლო მეორე — კორნილოვის ამბოხების განადგურების შემდეგ.

პირველ სტადიაზე ეს ლოზუნგი ნიშნავდა:

„მეწმენეკეგბისა და ეესერების ბლოკის ბაგოკოსების კადეტებთან, საბჭოთა მთავრობის შედგენის მეწმენეკებისა და ეესერებისაგან (ვინაიდან საბჭოები მაშინ მეწმენეკურ-ეესერული იყო), თავისუფალი აგიტაციის უფლების ოპოზიციისათვის (ე. ი. ბოლშევიკებისათვის) და პარტიების თავისუფლად ბრძოლას საბჭოების შიგნით იმ ვარაუდით, რომ ასეთი ბრძოლით ბოლშევიკები შესძლებენენ საბჭოების დაპყრობას და საბჭოთა მთავრობის შემადგენლობის შეცვლას რევოლუციის მშვიდობიანი განვითარების გზით“. (იხ. ლენინი და სტალინი—„ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შესახებ“, გვ. 225).

მაგრამ ივლისის ამბების შემდეგ ვითარება მკვეთრად შეიცვალა და ეს შეუძლებელი აღმოჩნდა. მთელი ძალაუფლება კონტრრევოლუციის ხელში გადავიდა, მენშევიკ-ეესერებმა საბჭოთა ბურჟუაზიული დროებითი მთავრობის უბრალო დამატებად გადაპქცეს, მოისპო ორხელისუფლებიანობა, მოისპო რევოლუციის მშვიდობიანი გზით განვითარების შესაძლებლობა. პროლეტარიატს ღარის ბელეხთან კავშირში ძალაუფლების ხელში აღება ახლა მხოლოდ შეიარაღებული აჯანყების გზით, ბურჟუაზიული დიქტატურის ალალდანენი დამხობის გზით შეეძლო. ამ პერიოდში ორსაბჭოთა ბურჟუაზიული მთავრობის ხელისშემწყობთა როლში გამოდიოდნენ, ამიტომ მათთვის ძალაუფლების გადაცემის მოთხოვნა ნიშნავდა მტრის სასარგებლოდ მუშაობას.

მაგრამ კორნილოვის ამბოხების ბანადგურების შემდეგ მდგომარეობა ძირიანად შეიცვალა, მუშათა დეპუტატების საბჭოთა ბოლშევიკების მხარეზე გადავიდნენ ეს რევოლუციის განვითარების ისტორიაში ახალი პერიოდი დაიწყო, დამთავრდა რევოლუციურ ძალთა მობილიზაცია და ნიადაგი მომზადდა იერიშის ორგანიზაციისათვის — ბოლშევიკებმა კვლავ წამოაყენეს ლოზუნგი: „მთელი ძალაუფლება საბჭოებს!“ მაგრამ ეს ლოზუნგი ამჟამად სულ სხვა შინაარსს შეიცვლილ იყო. იგი ნიშნავდა აჯანყების კერენსკის მთავრობის წინააღმდეგ, იგი ნიშნავდა მთელი ძალაუფლების ისეთი საბჭოებისთვის გადაცემის მოთხოვნას, რომელთა სათავეშიც ბოლშევიკები იდგნენ. იგი ნიშნავდა „რევოლუციის პირდაპირ მისვლას პროლეტარიატის დიქტატურისთან აჯანყების გზით. უფრო მეტიც: ახლა ეს ლოზუნგი ნიშნავდა პროლეტარიატის დიქტატურის ორგანიზაციის და საბჭოებზეფიგურიზეფ გაფორმების“. (სტალინი).

ყოველივე ამისათვის ხელსაყრელი ნიადაგი მოამზადა გენერალ კორნილოვის ამბოხების განადგურებამ, რამაც ერთი დაკერით ნათელქყო რევოლუციის გამარჯვებისათვის გადაჭრეული პირობები, სახელდობრ: ა) რევოლუციურ და კონტრრევოლუციურ ძალთა თანაფარდობის შეცვლა — რევოლუციის სასარგებლოდ; ბ) ბოლშევიკური პარტიის გადაქეცეა რევოლუციის ისეთ ძალად, რომელსაც მტკიცედ, გაბედულად და რწმენით მიმყავდა მშრომელი მასები იერიშზე ბურჟუაზიული ხელისუფლების წინააღმდეგ; გ) გამოფიზიზება საბჭოებისა, რომლებიც, როცა მათ ბოლშევიკები ჩაუდგნენ სათავეში, უდიდეს ძალებს იძლევდნენ კონტრრევოლუციის უკუსაგდებად.

კორნილოვშინისთან ბრძოლაშ საბჭოები გამოაცოცხლა, გამოიყენა რევოლუციური ბრძოლის გზაზე და საბოლოოდ გაათავისუფლა შემთანხმებელი პოლიტიკის ტყვეობიდან. მოხდა საბჭოების სწრაფი ბოლშევიზაცია. პეტროგრადის და მოსკოვის მუშშეკურ-ეესერული პრეზიდიუმი გადადგა და იძულებული გახდა გზა დაეცალა ბოლშევიკებისთვის.

გარდატეხა მოხდა გლეხობაშიც. ღარიბი გლეხობის ფართო მასები უფრო მტკიცედ დაიჩაზენენ ბოლშევიკების გარშემო. საშუალო გლეხობამ, რომელიც ბერყეობას იჩენდა კორნილოვშჩინის დამარცხების შემდეგ, მკვეთრი შემობრუნება იწყო ბოლშევიკური პარტიისაკენ.

კონტრრევოლუცია მთელ ძალებს ძაბავდა მზარდი რევოლუციური აღმავლობის შესაჩერებლად. კერენსკი მთელი სისასტიკით უსწორდებოდა საბჭოებს, რომლებმაც კორნილოვის ამბოხების დღეებში ბოლშევიკებს დაუჭირეს მხარი, იცემოდა საადგილო ბრძანებები ასეთი საბჭოების აფეთქების, რევოლუციური კომიტეტების დაშლის შესახებ.

მოყვლნთა მსვლელობამ წინა პლანზე წამოაყენა შეიარაღებული აჯანყება. აჯანყების წარმატებით დამთავრებისათვის ყველა აუცილებელი წინაპირობა შექმნილი იყო.

ამ პერიოდში პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სახელზე გაგზავნილ ორ წერილში „ბოლშევიკებმა უნდა იაღონ ძალაუფლება“ და „მარქსიზმი და აჯანყება“ ლენინი განიხილავდა რა აჯანყებას, როგორც ხელოვნებას, განსაზღვრავდა მის ძირითად წესებს და სახვედა აჯანყების კონკრეტულ გეგმას. „საკითხი ის არის, რომ **ამოცანა** ნიშნავ გახდეს პარტიისათვის, დღის წესრიგში დაეყენონთ **შეიარაღებული აჯანყება** პიტერსა და მოსკოვში (ლენინისაგ). ძალაუფლების დაპყრობა, მთავრობის დამხობა“,—მიუთითებდა ლენინი პარტიას. (იხ. ლენინი, ტ. XXI, გვ. 194).

ლენინი ასწავლიდა პარტიას, რომ არ შეიძლება მარქსიზმისა და რევოლუციის ერთიანი დარჩე, თუ აჯანყებას ისე არ მოეპყარი როგორც ხელოვნებას. ლენინი მიუთითებდა, რომ საჭიროა **შეიარაღებული** აჯანყების სერიოზული მოშზადება, რადგან იგი პოლიტიკური ბრძოლის განსაკუთრებული ფორმაა, რომელიც განსაკუთრებულ კანონებს ექვემდებარება.

ბოლშევიკებმა მოიყოლა გამოცხადდეს წინააღმდეგ ლენინის გეგმის თანახმად აჯანყებისათვის მზადებას შეუდგნენ. ამხანაგმა სტალინმა ბოლშევიკური პარტიის მთელი მუშაობა აჯანყების გზით წარმართა. ამხანაგ სტალინის გამოსვლები, წერილები, სტატიები სექტემბრის შუა რიცხვებიდან 24 ოქტომბრამდე შეიცავენ მოწოდებას, რომ პარტია ჯეულდამით მოემზადოს მუშათა და ჯარისაკაცთა საბჭოების მიერ ხელისუფლების დაყრობისათვის. „რევოლუცია მოდის,— სწერდა ამხანაგი სტალინი სტატიაში „მთელი ძალაუფლება საბჭოებს“ — ივლისის დღეების ქარცეცხლში გამოვლილი და მოსკოვის თათბირზე „დამარხული“ იგი კვლავ მაღლა სწევს თავს, ამსხვრევს ძველ დაბრკოლებებს, ჰკვნის ახალ ხელისუფლებას.

ბრძოლის ცეცხლში ცოცხლდებიან თითქმის მკვდარი საბჭოები. ისინი კვლავ დგებიან საკუთარ ფეხ მიუდგეგან ბურჟოლეციურ ძალებ“. (იხ. თხზ. ტ. III. გვ. 297).

სტატიაში „მთელი ძალაუფლება საბჭოებს“ ამხანაგი სტალინი მკაცრად ამხელდა ბურჟუაზიული კონტრრევოლუციის გეგმებსა და მოქმედებას, კონტრრევოლუციისა, რომელიც ყველა საშუალებით ცდილობდა თავიდან აეცილებინა მოსალოდნელი განადგურება. ამხანაგი სტალინი აიაშარავებდა კერენსკის, როგორც შენიღბულ კორნილოველს, რომელიც მოქმედებდა ლოზუნგით: „მთელი ძალაუფლება იმპერიალისტურ ბურჟუაზიას“. ამხანაგი სტალინი პირდაპირ სვამდა საკითხს — ან კერენსკის მთავრობის ხელისუფლება, რის შედეგიც იქნება მემამულეებისა და კაპიტალისტების ბატონობა, ომი და რღვევა, ანდა საბჭოების ხელისუფლება, რის შედეგიც იქნება მუშათა და გლეხთა ბატონობა, მშვიდობა და ოდვეული ღეკეთიკეა.

ამხანაგი სტალინი სტატიაში ხაზგასმით აღნიშნავდა, რომ ხელისუფლების ყოველი კრიზისის დროს კი საკითხი დღის წესრიგში იდგა, მაგრამ შემთანხმებლები ამერხებდნენ მისთვის გეგრდის ავლას, ღალატობდნენ მუშათა კლასს და ყოველთვის ბურჟუაზიას უთმობდნენ ძალაუფლებას. მაგრამ დადგა დრო, როცა ცხოვრებამ მიერ პირდაპირ დაყენებული საკითხი მოთხოვდა ნათელ პასუხს — საბჭოებისაკენ, ან მთავ წინააღმდეგ.

ბოლშევიკური პარტია, მისი დიდი ბელადები — ლენინი და სტალინი მტკიცედ რაზმავდნენ პარტიასა და მუშათა კლასს, ყოველდღიურად — გამოსცემენ, წერილებში, თათბირებზე განეფარტავდნენ მუშათა მასებს ბოლშევიკების პოლიტიკას, ნიღაბს ხდიდნენ დროებითი მთავრობის მოღალატურ საქმიანობას, მის იმპერიალისტურ პოლიტიკას და მოუწოდებდნენ საბჭოებს ხელში აეღოთ სახელმწიფო ძალაუფლება, მოეწყოთ გადამწყვეტი იერიში ბურჟუაზიისა და მისი ხელისუფლების წინააღმდეგ, დაემყარებინათ საბჭოების ხელისუფლება.

„მთელი ძალაუფლება საბჭოებს!“. ბოლშევიკური პარტიის, ლენინის და სტალინის ამ ლოზუნგი ირაზმებოდა რუსეთის მუშათა კლასი, ამზადებდა თავის ძალებს დიადი ოქტომბრისათვის, რომელმაც მთელი ძალაუფლება მუშათა და ჯარისაკაცთა საბჭოებს გადასცა და კაცობრობის ისტორიაში დასაბამი მისცა ახალ ერას— სოციალისტური რევოლუციის ერას.

Დ. ᲐᲜᲗᲝᲜᲘᲫᲔ

ᲑᲝᲠᲩᲘ ᲠᲐᲜᲘᲝᲜ. ᲡᲝᲡᲝᲤᲚᲘ ᲗᲝᲜᲐᲢᲘᲫᲐ. ᲙᲝᲚᲔᲒᲘᲣᲠᲜᲝᲑᲐ „ᲬᲘᲗᲘᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲖᲐᲜᲘ“. „ᲛᲐᲠᲯᲕᲜᲘᲡ ᲛᲔᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲚᲔ

საბერძნეთში უცხოელთა ინტერვენციის წინააღმდეგ

ა. ა. გრომიკოს სიტყვა გენერალური ასამბლეის პოლიტიკურ კომიტეტში 1947 წლის 27 სექტემბერს

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საბერძნეთის საკითხს, როგორც ცნობილია, ხანგრძლივი ისტორია აქვს. ეგი თითქმის არ წყდება გაერო-ს ბელი ერების ორგანიზაციის ფარგლებში. ამ საკითხზე უკვე ორჯერ უმეტესია ეს უშიშროების საბჭო, რომელმაც მის განხილვას თავ-ს ხდომების თითქმის შესამეფი ნაწილი. სამწუხაროდ, უშიშროების საბჭო ეგრ მოხერხდა მისი ჯეროვანი ... ...

ა. ა. ჟრომიკოს სიტყვის დასასრული

საშუალებში უტოლოთა ჩარეგნი, რაც კელავ გრძელდება და რაც სხვა სახელმწიფოებისაგან მომდინარეობს. უკანასკნელ დროამდე ეს ჩარეგნა გამოიხატებოდა საბერძნეთში იხალინის ჯარების ყოფნით და საბერძნეთში ნაგლისის სამხედრო და სამოქალაქო ხელისუფალთა მოქმედებით.

როგორც ცნობილია, უკანასკნელ დროს მთავარი როლი ამ მხრივ შეერთებული შტატების ხელში გადაეცა. ყველამ კარგად ვიცით იმ ოფიციალური პოლიტიკის ამბავი, რომელიც ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობამ საბერძნეთის მიმართ გამოაცხადა. ეს პოლიტიკა წარმოადგენს საბერძნეთის სამნაწილ საქმეებში უხეშ ჩარევას, რომელიც სხვადასხვა ფორმით პოულობს გამოხატულებას. კერძოდ, იგი გამოიხატება საბერძნეთში ეგრეთწოდებული სამხედრო ინსტრუქტორების გაგზავნით, რომელთა რიცხვი იქ, როგორც ამბობენ, 18 ათასს მიაღწევს. ასეთი ინსტრუქტორების გაგზავნა, ამასთან ისეთ პირობებში, როგორ საბერძნეთში შინაური ბრძოლა მწარეობს საბერძნეთის ფეოდალურტოლა ბერძენ ბურჟუაზიის ძალებს შორის, წარმოადგენს საბერძნეთის სუვერენიტეტის დარღვევას, რაც შეუთავსებელია გაერთიანებული ერების პრინციპებთან. ეს ჩარევა გამოიხატება ავიერთვე აშკარა პოლიტიკური მხარდაჭერით, რასაც შეერთებული შტატები უწევენ ერთ-ერთ მებრძოლ მხარეს საბერძნეთში, როგორც ეს იყო, მაგალითად, სექტემბრის დამდეგს, როცა შეერთებული შტატების ოფიციალური წარმომადგენელები სწყვეტდნენ საბერძნეთის მთავრობის შემადგენლობის საკითხს და ირიეფნენ ყველაზე უფრო მესადგერ ვარიანტს გენერალური ასამბლეის სესიის მოახლოებასთან დაკავშირებით.

საბერძნეთის მამართა შეერთებული შტატების მთავრობის პოლიტიკას ზოგჯერ ამ ქვეყნისადმი დახმარების პოლიტიკას უწოდებენ. ამ გამოთქმას განსაკუთრებით დიდი ვასაკანი აქვს ამერიკის შეერთებულ შტატებში. საბჭოთა მთავრობას წონათაც აღიარშნავს, რომ ამ პოლიტიკას საერთო არა აქვს რა საბერძნეთის ნამდვილ დახმარებასთან. საბერძნეთს, როგორც ისეთ ქვეყანას, რომელიც ფაშისტური ოკუპაციისგან ძლიერ დაზარალდა, რასაკვირველია, ესაჭიროება ეკონომიური დახმარება გარედან. მაგრამ ის, რასაც აქვამდე საბერძნეთის მიმართ სნაღთან, საბერძნეთისადმი დახმარება კი არა, მის შინაურ საქმეებში უხეშოდ ჩარევაა, რაც ნიშნავს მის პოლიტიკურ და ეკონომიურ დამონებას ზოგიერთი ძლიერი ხსნელშწიფოს მიერ. როგორც სჩანს, შეერთებული შტატების მთავრობამ შემთხვეევი კი არ ვადასწყვიტა თავისი ლონისძიებანი საბერძნეთის მიმართ გაატაროს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გაბარეგ და ამ ორგანიზაციის ვვერდის ავლით.

საბჭოთა მთავრობას არაერთხელ აღუნიშნავს, რომ დაუშვებელია უტოლოთა ჩარევა საბერძნეთის საშინაო საქმეებში და რომ საჭიროა იმის უზრუნველყოფაც, რათა საბერძნეთისათვის ვაგრედან გაწეული ეკონომიური დახმარება გამოყენებულ იქნას მხოლოდ ბერძენი ხალხის იტალუსებისათვის. მაგრამ საბჭოთა კავშირის შესაბამისი წინადადება მიღებულ არ იქნა უმთავრესად იმიტომ, რომ მისი საწინააღმდეგო აზრი გამოსთქვა ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობამ. ძნელი არ ახსნა იმის მიზეზისა, რომ საბჭოთა წინადადება იმიტომ აღმოჩნდა მიუღებელი შეერთებული შტატებისათვის, რომ იგი ეწინააღმდეგებოდა საბერძნეთის მიმართ იქსპანსიონისტურ პოლიტიკას, რომელსაც ამერიკის შეერთებული შტატები ატარებენ და რომელსაც თან ახლავს საშინაო საქმეებში ჩარევა.

საბჭოთა მთავრობამ ასევეე წინადადება შეიტანა უშიშროების საბჭოში საბერძნეთის საზღვრებზე ინციდენტების გამოშკვლევი კომისიის მოხსენების განხილვის დროს. მაგრამ ამაეროდაც საბჭოთა წინადადებამ ვერ ჰპოვა საათანადო მხარდაჭერა უშიშროების საბჭოში, ვინაიდან მის წინააღმდეგ გადაჭრილ ვალაშჭრა შეერთებული შტატების წარმომადგენელმა. გარდა ამ წინადადებისა, რომლის საფუძველზეა ბალკანეთში ტბდინა, საბჭოთა მთავრობამ უშიშროების საბჭოში შეიტანა ავრეთვე წინადადება საბერძნეთიდან უცხოელთის მოხვედრის ანუ ინციდენტის საბჭოდრო პერსონალის გაძოყვანის შესახებ. ამ წინადადებამაც ვერ ჰპოვა საათანაო მხარდაჭერა უშიშროების საბჭოში უწინარეს ყოველისა ამერიკის შეერთებული შტატების მხრივ ვასაკეთი მტრევებით გამოთქმული საწინააღმდეგო აზრის გამო.

და ეს ასეთ პირობებში, როცა შეერთებული შტატები საბერძნეთის საშინაო საქმეებში ჩარევის ახორციელებენ ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა ბენერალურ ასამბლეის და საოხოოს დაიკვას საბერძნეთი იმ საფრთხისაგან, რაც მის დამოუკიდებლობას ემუქრება. ეუნებელიეთ გვებმიები კითხვა, რით უნდა ახსნას ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის მიერ გადადგმული ასეთი ნაბიჯი? რით უნდა ახსნას მისი მოიფრაგნა, რომ საბერძნეთი დაკარგულ იქნას საფრთხისაგან, რომელიც მის დამოუკიდებლობას ემუქრება, რაც საბერძნეთის დამოუკიდებლობისათვის საფრთხე შეერთებული შტატებისაგან მომდინარეობს? ეს ის სურეელია ხომ არ იახსნება, რომ მსოფლიო ასზოგადოებრივი აზრის ყურადღება ჩამოპაროონ ნამდვილ ვითარებას საბერძნეთში და ამ ვითარების გამომწვევ ნამდვილ მიზეზებს? ასეთი კითხვა ეახარეკი და მართებენა. იგი გამომფიარეობს ფაქტებიდან, ამბების ლოგიკიდან. საქმე არ იცვლება იმით, რომ საბერძნეთის ახლანდელი მმართველებიც ეაპყვირიან, საბერძნეთს საფრთხე ეემუქრება მის მეზობელი ქვეყნების მხრივ, მაგრამ ფაქტები გვიჩვენებენ, რომ ეს მნიშვნელობა, რომლებიც ხელისუფლების სათავეში მოექცნენ უტოლოთა ჩარევის შედეგად, ნამდვილად საბერძნეთის დამოუკიდებლობით ეაჭრობენ. არ სარგებლობენ რა ხალხის მხარდაჭერით, ისინი ეზად არიან გასწორონ საბერძნეთის დამოუკიდებლობა და სუვერენიტეტი, რათა მიიღონ შეერთებული შტატების მხარდაჭერა და ვაბანგრძლივონ საბერძნეთში დამყარებული პოლიტიკური რეჟიმის არსებობა. ის ფაქტი, რომ საბერძნეთის მთავრობა მხარს უჭერს ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის მთიხოოვნას, კიდევ უფრო მეტად გვიჩვენებს, თუ რა უფაკურულსაკენ უხიმეგენენ საბერძნეთს მისი ახლანდელი მმართველი წრეები.

საბერძნეთის მართლაც ემუქრება საფრთხე, მაგრამ ეს საფრთხე მომდინარეობს ზოგიერთი ძლიერი სახელმწიფოსაგან, რომლებიც ცდილობენ საბერძნეთი გადაამქციონ თავიანთ საკუთარ პოლიტიკურ და ეკონომიურ დანამატად და ანგარიშს არ უწევენ იმის, რომ ეს შეუთავსებელი ბერძენი ხალხის საარსებო ნაციონალური ინტერესებთან და საბერძნეთის, როგორც სახელმწიფოს, დამოუკიდებლობასთან. საბერძნეთის საკუთარ გადაწყვეტა არ შეიძლება ისეთი ეზხი, რომელსაც შეერთებული შტატების მთავრობა ადაგა. ინსიხუაციები და მუქარა, რომლებსაც იგი მიმართავს, რა თქმა უნდა, ხელს კი არ უწყობენ, არამედ ამნელებენ ამ საკითხის სწორ გადაჭრას.

საბერძნეთის მდგომარეობის გამოკვანსაკეთი და მასა და მის მეზობლებს შორის ურთიერთობის გეოგრაფიულმა შეიძლება მხოლოდ იმ შემთხვეევაში, თუ დაუყოვნებლივ და მთლიანად შესწყდება უტოლოთა ჩარევა საბერძნეთის საშინაო საქმეებში და აღიდგენილ იქნება საბერძნეთისა და მისი ხალხის დამოუკიდებლობა. გენერალური ასამბლეაში ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის მიერ საბერძნეთის საკითხის დაყენება, ისევე როგორც საბერძნეთის მიმართ მთელი მათი პოლიტიკა, ეწინააღმდეგება სახელმწიფოებს შორის საერთაშორისო თანაშრომლობისა და კეთილშეზობლიური ურთიერთობის განმტკიცების ინტერესებს, სერიოზულ ზიანს აყენებს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას, საერთაშორისო თანაშრომლობის საქმეს და, უწინარეს ყოვლისა, მთავარ სახელმწიფოებს შორის თანაშრომლობას, რომელსაც აკისრიათ მთავარი ასუხისმგებლობა საერთაშორისო მშვიდობისა და უშიშროების დაცვისათვის.

ასეთი დასკვნის სისწორეს ადასტურებს განსაზღვანი ამერიკის შეერთებული შტატების ოფიციალური ფრომმიდგენლებისა უშიშროების საბჭოში ის იმის შესახებ, რომ შეერთებული შტატები მზად არიან იმოქმედონ ამ საკითხში გაერთიანებული ერების გვერდის ავლით, თუ საბერძნეთის საკითხზე მიღებულ ეარ ან იქნება მათი წინადადებანი. ამასთან იმოქმედენ ვაერთიანებული ერების ორგანიზაციის წესდების 51-ე მუხლს. მთითებეა წესდების 51-ე მუხლზე, რომელიც თავალსწინებულ ერების თეითდაცვის უფლებას შეიარაღებული თავდასხმის შემთხვევაში, უსაფუძვლოა, ვინაიდან არც მეერთებულ შტატებს, არც საბერძნეთს არაფერ არ ემუქრება. შემთხვეეეთი როდი იყო, რომ უშიშროების საბჭოში ამერიკის შეერთებული შტატების წარმომადგენლის სათანაო ვანცხადება ამ მუხლზე მითითებით ნაზოგადოებრივისა და პრესის მიერ შეფასებულ იქნა როგორც ვადაკერითი სიტყვა საბერძნეთში ამერიკის შეერთებული შტატებისა. ამ ანა შეიარაღებული ინტერვენციის შესახებ და როგორც ასეთი მოქმედების გამართლების ცდა.

რა თქმა უნდა, ვინც ასეთი განცხადებები გამოდის, იგი პასუხს აგებს როგორც ასეთი განცხადებებისათვის, ისე ამ განცხადებათა განსაზორციელებლად წარმოებული მოქმედებისათვის.

ჩვენ ანალიზს არ ვუკეთებთ იმას, თუ შეერთებული შტატების მთავრობამ რატომ აირჩია საბერძნეთის საკითხი გაერთიანებულ ერების ორგანიზაციაში თანაშრომლობის ჩასაფუშავად, მაგრამ პირდაპირ და აშკარად უნდა განვაცხადოთ, რომ ორგანიზაციისათვის ეს სახიანი და სახიფათო გზაა, ვინაიდან იგი ძირს უთხრის ამ ორგანიზაციის მიერ შეიდობის დასაცავად და საბერძნეთიდან შორის მეგობრული ურთიერთობის განსავითარებლად და განსამტკიცებლად მიმართული წარმატებით მიმქეფის საფუძველს. საბჭოთა დელეგაციის საჭიროდ მიაჩნია გაფრთხილოს არა მარტო ისინი, ვინც პირდასპირ პასუხისმგებელია ასეთი მეგომარეობისათვის, არამედ ისინი, ვინც პირდაპირ თუ არაპირდაპირ უშვრს მხარს ასეთ პოლიტიკას, რომელიც ზიანს აყენებს საერთაშორისო თანაშრომლობის მთელ საქმეს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ფარგლებში.

დასასრულ საბჭოთა დელეგაციამ წარადგინა თავისი შემდეგი წინადადებანი:

I. განიხილოს რა საბერძნეთის საკითხი, რომელიც ასამბლეის დღის წესრიგში შეტანილია ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის თხოვნით, გენერალური ასამბლეა გამორკვევა სთელოს:

1) რეგ ომ ინციდენტებში, რასაც ადგილი ჰქონდა ერთი მხრით საბერძნეთის და მეორე მხრით იუგოსლავიის, ბულგარეთისა და ალბანეთის საზღვრებზე, დამნაშავენი არიან საბერძნეთის ხელისუფალნი. უშიშროების საბჭოს კომისიის მიერ ადგილზე ჩატარებულმა მდგომარეობის გამოკვლევამ დაადასტურა ინციდენტების კავშირი ამ საერთო მტრულ პოლიტიკასთან, რომელსაც საბერძნეთის ახლანდელი მთავრობა საბერძნეთის მეზობელი ქვეყნების მიმართ ატარებს;

2) რომ, როგორც ეს სჩანს საბერძნეთის საზღვრებზე ინციდენტების გამომკვეეი კომისიის მოხსენებიდან, საბერძნეთის საშინაო მდგომარეობა, რომელსაც ახასიათებს ბრძოლის გაჩეფვავი ბერძენ ხალხსა და საბერძნეთის ახლანდელი მთავრობის გარშემო შეკავეფეფებულ ანტიდემოკრატიულ ძალებს შორის, ძირითადი ფაქტორია, რომელმაც დაბადეთ მდგომარეეობა ვამოიწვია საბერძნეთის ჩრდილოეთი საზაზეარო ჩაიონებზეც და რომელსაც საბერძნეთის ეაზიანებენ იუგოსლავიის, ბულგარეთისა და ალბანეთის წინააღმდეგ. ამ მოქმეფთას არა თუ ბოლოს არ უღებს საბერძნეთის ახლანდელი მთავრობა, არამედ პირიქით, აქეზებს და ამართლებს;

3) რომ საბერძნეთში, მათ შორის მის ჩრდილოეთ რაიონებში, არსებული მდგომარეობა მნიშვნელოვანწილად შედგება უცხოელთა ჩარეეთსა საბერძნეთის საშინაო საქმეებში. საბერძნეთის ანტიდემოკრატიული წრეები, რომელთა შორისაც თვალსაჩინო გავლენთ საბერძნეთში ელშმენტები, რომლებმაც წინათ სახელი კიატეხეს ფაშისტ ოკუპანტებისათ თანაშრომლობიდან, იყენებენ ამ ჩარეეთას და იგი საბერძნეთში ვითარების შემდგომი გამწვავეეების ერთერთ მიზეზს წარმოადგენს, იგი აძლევს ხალხებს ფაშიზეთსა და მის მეზობელ ქვეყნებს შორის ნორმალური ურთიერთობის დამყარების შესაძლებლობას.

II. ერთი მხრით საბერძნეთსა და მეორე მხრით იუგოსლავიას, ბულგარეთსა და ალბანეთს შორის ურთიერთობის მოწესესრიგების მიზნით გენერალური ასამბლეა რჩეკას იძლევეთ:

1) საბერძნეთის მთავრობამ მიიღოს ზომეები სასაზღვრო ინციდენტების შეაწყვეტად იუგოსლავიის, ბულგარეთისა და ალბანეთის საზღვრებზე;

2) დაწესდეს ნორმალური დიპლომატიური ურთიერთობა ერთი მხრით საბერძნეთისა და მეორე მხრით ბულგარეთისა და ალბანეთის შორის და ნორმალიზებულ იქნას დიპლომატიური ურთიერთობა საბერძნეთსა და იუგოსლავიას შორის;

3) საბერძნეთის, იუგოსლავიის, ბულგარეთისა და ალბანეთის მთავრობებმა ერთ-ერთ ანალოგიური ან ფასდონ ახალი ორმხრივი სასაზღვრო კონფერენციები, რომელნიც გაითვალისწინებენ სასაზღვრო ინციდენტების მოწესრიგებას;

4) ერთი მხრით საბერძნეთის მთავრობამ და მეორე მხრით იუგოსლავიის, ბულგარეთისა და ალბანეთის მთავრობებმა მოაწესრიგონ ტერიტორიული საკითხი ამ ქვეყნებს შორის ურთიერთგაგებისა და მეგობრული ურთიერთობის დამყარების სულისკვეთებით;

5) საბერძნეთის მთავრობამ გაატაროს საბერძნეთიებანი, რაც უზრუნველყოფს ყოველგვარი დისკრიმინაციის აღმოფხვრის მაკეთინერი და ალბანური ეროვნების მოქალაქეთა მიმართ, რომლებიც საბერძნეთის ტერიტორიაზე ცხოვრობენ, და მხედველობაში მიიღოს მათთვის თავიანთი მშობლიური ენით სარგებლობისა და თავიანთი ეროვნული კულტურის განვითარების შესაძლებლობის მინიჭება;

6) ალბანეთის, ბულგარეთის, იუგოსლავიისა და საბერძნეთის მთავრობებმა გენერალური მდივნის საშუალებით საბჭოთა ფოლ ვადის გასვლის შემდეგ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის წევრ სახელმწიფოთა გასაცნობად წარადგინონ ინფორმაცია ასამბლეის ამ რეზოლუციათ გათვალისწინებული რეკომენდაციათა შესრულების შესახებ.

III. საბერძნეთში შინაპოლიტიკური ეითარების გაჯანსაღების, საბერძნეთის დამოუკიდებელი დემოკრატიული სახელმწიფოს განვითარებისათვის პირობების შექმნისა და საბერძნეთი და საბერძნეთსა და მის მეზობელ ქვეყნებს შორის ურთიერთობის გეოგრაფიული ასამბლეა რჩეკას იძლევა

გაწეულ იქნან საბერძნეთიდან უცხოელთის ჯარების და უცხოთის სამხედრო პერსონალი.

IV. საბერძნეთისათვის გაწეული უცხოელთის ეკონომიური დახმარების ჯეროვანი გამოყენების უზრუნველყოფის მიზნით გენერალური ასამბლეა გადაწყვეტილებას იღებს შეიქმნას საეკონომიური კომისია, რომელიც სათანადო ძალოვანი ფაქტორებისა ეზიანებ ეროვნული ეკონომიკა, ეროვნული ეკონომიკა, ეროვნული ეკონომიკა,